

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43Cob/91/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119220209
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Blaha
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6119220209.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Blahu, členiek senátu Mgr. Miriam Kamenskej a JUDr. Martiny Holecovej v právnej veci žalobcu Štátna opera, so sídlom Národná 790/11, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 35 989 327, zast. Advokátska kancelária CURAE, s.r.o., so sídlom Horná 23, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 51 144 450 proti žalovanému HORNEX, a.s., so sídlom Agátová 4D, 841 01 Bratislava, IČO: 35 802 570 o zaplatenie 45.795,13 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 63Cb/10/2019-645 zo dňa 16. februára 2023, takto

rozhodol:

I. Rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 63Cb/10/2019-645 zo dňa 16. februára 2023 v druhej, tretej a štvrtej výrokovej vete **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozhodnutím v prvej výrokovej vete zastavil konanie v časti istiny vo výške 24.236,- Eur spolu s úrokom z omeškania z tejto sumy vo výške 9 % ročne od 24.12.2018 do zaplatenia. V druhej výrokovej vete vo zvyšnej časti žalobu zamietol. V tretej výrokovej vete priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V štvrtej výrokovej vete priznal svedkovi J.. T. A. svedočné proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

2. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa svojou žalobou doručanou okresnému súdu dňa 05.02.2019 domáhal pôvodne voči žalovanému zaplatenia sumy 45.795,13 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 21.559,13 Eur od 24.12.2018 do zaplatenia a zo sumy 24.236,- Eur od 24.12.2018 do zaplatenia, z ktorej suma 21.559,13 Eur predstavovala nárok na náhradu škody a suma 24.236,- Eur predstavovala nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty.

3. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca odôvodnil svoj nárok tým, že medzi stranami sporu bola uzavretá dňa 31.07.2008 Zmluva o dielo č. 1325/2008 (ďalej aj „Zmluva o dielo“) podľa § 536 a nasledujúce zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej „ObZ“), predmetom ktorej bolo vykonanie diela spočívajúceho v uskutočnení stavebno-montážnych prác za účelom odstránenia havarijného stavu na stavbe „Dostavba a prestavba budovy Štátnej opery v Banskej Bystrici - odstránenie havarijného stavu“ (ďalej aj „dielo“). Podľa tvrdenia žalobcu dielo bolo odovzdané dňa 13.08.2010 od ktorého okamihu podľa zmluvy o dielo začala plynúť záručná doba v trvaní 60 mesiacov. Žalobca listom zo dňa 13.04.2013 v záručnej dobe prvýkrát reklamoval súbor vád diela za obdobie od 11.12.2012 do 30.04.2013, vrátane prasklín priečok v šatniach sólistov na druhom nadzemnom podlaží v miestnosti č. 226 až 231 a zároveň vyzval žalovaného na odstránenie týchto vád. Opätovne žalobca reklamoval vady diela prejavujúce sa ako praskliny v šatniach sólistov a tiež ako deformácia zárubní

na druhom nadzemnom podlaží listom zo dňa 08.07.2014 s termínom odstránenia vád do 20.08.2014. Po takomto uplatnení vád prebiehala medzi stranami sporu vzájomná komunikácia, výsledkom ktorej bolo vyjadrenie žalovaného zo dňa 16.03.2015, že za vznik predmetnej vady zodpovednosť nenesie. Na základe vzájomnej dohody strany sporu spolu s Ing. arch. W. K. uzavreli dňa 20.04.2016 dokument označený ako „Memorandum o postupe pri odstraňovaní poruchy stavby“ (ďalej len „Memorandum“). Strany sporu zabezpečili vypracovanie viacerých odborných posudkov č. 3/2014, 1/2015 Ing. M. T., ďalej Odborné posúdenie statického návrhu stropnej dosky D102 a Odborný posudok - Zistenie príčin poruchy stropnej dosky D102 vypracované spoločnosťou BETONING s.r.o., IČO: 35 919 922, podľa ktorých realizácia skeletu vo viacerých bodoch nespĺňala požiadavky v tom čase platných noriem. Taktiež bola vykonaná diagnostika železobetónovej dosky D102 spoločnosťou INSET s.r.o., IČO: 36 805 645, z ktorej záverečnej správy vyplýva, že pevnostná trieda betónu v tlaku zodpovedá triede C20/25 a z vizuálnej prehliadky materiálu z odobratých vývrtov je možné konštatovať, že betón obsahuje drvené kamenivo. Podľa stanoviska prof. Ing. P. A. ku vzorke vývrtu V2 stropnej dosky D102 SO-01, železobetónová doska bola vyrobená z betónu, ktorý nespĺňa požiadavky projektu, pretože mala byť vyrobená z betónu triedy C25/30 a na výrobu stropnej dosky sa použila dolomitická štrkovina. Projektant stavby ako aj strany sporu mali k odborným posudkom výhrady a žalovaný stanovenie miery jeho zavinenia považoval za nesprávne. Ani posledné stretnutie dňa 29.05.2018 nevedlo k dohode o odstránení vady. Podľa statika vadu zapríčinil žalovaný, keď nedodal naprojektovaný betón, nedodrжал technologické postupy a betón zaťažil stavebným materiálom v čase tvrdnutia. Žalovaný tieto tvrdenia odmietal a keďže reklamovanú vadu neodstránil, žalobca z dôvodu reálne hroziacej škody na zdraví a majetku spočívajúcej v deformácii železobetónovej dosky realizoval odstránenie vady na vlastné náklady prostredníctvom spoločnosti IPS Group Industries, s.r.o., IČO: 47 416 386 na základe objednávky zo dňa 09.07.2018, a to v celkovej výške 21.559,13 Eur.

4. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že podľa žalobcu sa žalovaný zaviazal podľa článku 6 bod 6.3 Zmluvy o dielo bez zbytočného odkladu vady diela odstrániť aj v prípade, že za vady diela nezodpovedá s tým, že v sporných prípadoch nesie náklady až do rozhodnutia o reklamacii žalovaný. Pretože žalovaný ako zhotoviteľ vady diela bezplatne neodstránil, porušil si svoju zmluvnú povinnosť a zodpovedá za škodu podľa § 373 a nasledujúce ObZ. Žalobca si uplatnil voči žalovanému náhradu skutočnej škody predstavujúcej vynaložené náklady na odstránenie vady diela tretím subjektom v celkovej výške 21.559,13 Eur. Príčinná súvislosť bola preukázaná medzi porušením právnej povinnosti žalovaného a vznikom škody, nakoľko v dôsledku porušenia zmluvnej povinnosti podľa článku 6 bod 3 Zmluvy o dielo musel žalobca vynaložiť uvedené náklady na odstránenie vady diela.

5. Žalobca si uplatnil aj nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty podľa článku 6 bod 6.6 Zmluvy o dielo, celkovo vo výške 24.236,- Eur za omeškanie s odstránením vád diela, ktorú vyčíslil žalobca za obdobie od 26.11.2014 do 26.11.2018, t. j. ku dňu odstránenia vady diela tretím subjektom (1.460 dní x 16,60 Eur). V časti zmluvnej pokuty žalobca podaním zo dňa 19.10.2022 zobrať žalobu späť a okresný súd po súhlase žalovaného konanie v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 24.236,- Eur v prvej výrokovej vete zastavil. Vzhľadom na uplatnenie paušálnej náhrady nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- Eur, pripustil okresný súd na pojednávaní dňa 16.02.2023 zmenu žalobného petitu tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 21.559,13 Eur spolu s úrokom 9 % ročne z tejto sumy od 24.12.2018 do zaplatenia a paušálnu náhradu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 40,- Eur. Po takomto čiastočnom späťvzátí a pripustení zmeny žaloby predmetom konania ostal nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie náhrady škody v sume 21.559,13 Eur s príslušenstvom.

6. Žalobca v priebehu konania uviedol, že Memorandum je nezáväzným dokumentom, ktorý nemá vplyv na povinnosť žalovaného odstraňovať vady podľa článku 6 bod 6.3 Zmluvy o dielo. Pokiaľ žalovaný v priebehu konania uplatnil námietku premlčania nároku žalobcu za vady diela, ako aj oneskoreného oznámenia vád diela, tieto námietky považoval žalobca za neopodstatnené, keďže predmetom konania nie je nárok zo zodpovednosti za vady diela, ale nárok na náhradu škody v súvislosti s porušením povinnosti žalovaného zo záväzkového vzťahu. Z odkazom na § 436 ods. 4, § 440 ods. 1 a § 440 ods. 2 ObZ poukazoval na to, že náhrada škody spôsobená mu vadným plnením zo strany žalovaného je obmedzená hranicou využitia tohto inštitútu len v tom zmysle, že reparácia určitej ujmy prostredníctvom náhrady škody je vylúčená tam, kde možno dosiahnuť rovnakého uspokojenia uplatnením niektorých z nárokov z vád. Ak si objednávateľ, t. j. žalobca zvolí nárok na odstránenie vád opravou a zhotoviteľ, t. j. žalovaný v primeranej lehote vady neodstráni alebo oznámi pred jej uplynutím, že vady neodstráni, potom už obmedzujúci dopad § 440 ods. 2 ObZ nevzťahuje sa na to uspokojenie, ktoré spočíva práve

v odstránení väd. Ak sa objednávateľ uspokojenia nedomohol uplatnením práva zväd, môže sa ho domáhať z iného právneho titulu v danom prípade z titulu náhrady škody. Keďže žalovaný odmietol splniť povinnosť podľa článku 6 bod 6.3 Zmluvy a vady neodstránil, nie je možné od žalobcu požadovať, aby sa musel na zachovanie iných práv podľa ustanovenia § 440 ods. 2 ObZ najprv domáhať splnenia v súdnom konaní a vyčkať na jeho bezvyslednosť.

7. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalovaný s uplatnením nároku nesúhlasil v celom rozsahu. Podľa žalovaného postup žalobcu pri odstraňovaní väd bol v rozpore s dohodou so žalobcom podľa Memoranda zo dňa 20.04.2016, v ktorom bol dohodnutý osobitný postup pri zisťovaní príčiny vady, určovaní zodpovednosti ako aj pri odstraňovaní vady. Pri zisťovaní príčin vady podľa Memoranda sa dospelo k záverom na základe ktorých nie je možné tvrdiť, že žalovaný zodpovedá za vznik vady. Namietal, že žalobca uplatnil vady neskoro, nakoľko listom zo dňa 30.04.2013 s viacmesačným odstupom reklamoval súbor väd vzniknutých už od novembra 2012 a ak by aj žalobca reklamoval vady riadne a včas, uplatnil žalovaný námietku premlčania nároku žalobcu zo zodpovednosti za vady s tým, že v zmysle § 440 ods. 2 ObZ sa žalobca nemôže domáhať uspokojenia týchto nárokov cez právo na náhradu škody spočívajúcej vo vynaložení nákladov na odstránenie vady. Pokiaľ zhotoviteľ odmieta splniť nárok z väd diela, musí sa objednávateľ v rámci premlčacej lehoty domáhať svojho nároku na súde, pričom premlčacia lehota nároku z väd uplatneného v rámci záruky za akosť začína plynúť odo dňa včasného oznámenia vady počas záručnej doby podľa § 393 ods. 2 ObZ. Ak to zmluva o dielo neumožňuje, objednávateľ nemá právo odstrániť vadu na vlastné náklady a tieto uplatniť voči zhotoviteľovi ako náhradu škody. Takémuto postupu bráni aj § 440 ods. 2 ObZ. Popri nárokoch z väd možno vymáhať iba náhradu tzv. následnej škody spôsobenej vadami diela, nie škodu, ktorá spočíva v nákladoch na odstránenie vady diela. Keďže žalobca uplatnil vady listami zo dňa 30.04.2013 a 08.07.2014, vzhľadom na dátum podania žaloby je nárok z väd premlčaný po uplynutí štvorročnej premlčacej lehoty.

8. Žalovaný namietal tvrdenie žalobcu, že bol v omeškani s odstránením väd, pretože jednak za ne zodpovedá a jednak ak by aj zodpovedal, podľa Memoranda bol dohodnutý osobitný postup odstránenia väd odlišný od podmienok dohodnutých v Zmluve o dielo. Podľa žalovaného na odstraňovaní vady preto nemožno od dňa podpisu Memoranda použiť ustanovenia Zmluvy o dielo, ktoré sú v rozpore s obsahom Memoranda. Poukazoval na to, že sa snažil zistiť príčinu vady spočívajúcej v poruche statických konštrukcií diela, čo bolo dôležité z dôvodu, že bez zistenia tejto príčiny nebolo možné navrhnuť riadny a správny postup jej odstránenia. Poukázal na posudky ním obstarané č. 3/2014 a 1/2015 vyhotovené Ing. M. T., ktoré poukazovali na chybný návrh statickej konštrukcie v projektovej dokumentácii ako na príčinu vady. Projektant s takýmto záverom nesúhlasil a výsledkom bolo práve uzavretie Memoranda medzi stranami sporu a projektantom. Žalobca v súlade s Memorandom objednal vypracovanie odborného posudku u spoločnosti BETONING s.r.o., IČO: 35 919 922, z ktorého vyplývajú príčiny vady s tým, že projektové riešenie statických riešení trpí vážnymi vadami na základe ktorého dospel posudok k záveru o 60% miere zodpovednosti za vady na strane projektanta. Žalovanému bola pričítaná 30% miera zodpovednosti a žalobcovi 10% miera zodpovednosti. Žalovaný aj tieto závery namietal z dôvodu, že diagnostika troch vývrtov zo stropnej dosky ukázala, že vzorky betónu dvoch z nich mali požadovanú pevnosť a výsledok tretej vzorky bol tesne pod hranicou požadovanej pevnostnej triedy betónu. Žalovaný navrhol opakovane vykonať ďalšie štyri vrty betónu k čomu nedošlo. Napriek záverom posudku spoločnosti BETONING s.r.o. žalobca trval na tom, že za vznik vady je zodpovedný žalovaný a je povinný vady diela odstrániť na vlastné náklady.

9. Podľa žalovaného Zmluva o dielo neupravuje nároky z väd diela odchyľne od § 436 a § 437 s dôsledkami podľa § 440 ods. 2 ObZ. Ak zhotoviteľ diela vady neodstráni v primerane dodatočnej lehote alebo ak oznámi, že vadu neodstráni, môže objednávateľ odstúpiť od zmluvy alebo požadovať primeranú zľavu z ceny diela. Obchodný zákonník neumožňuje, aby objednávateľ odstránil vady diela sám na náklady zhotoviteľa. Ust. § 440 ods. 2 ObZ bráni tomu, aby objednávateľ kompenzoval cez náhradu škody zníženie hodnoty diela v dôsledku vady diela, alebo vynaložené náklady na opravu diela, resp. naprával svoje zlyhanie pre nedodržanie stanoveného postupu oznamovania väd diela a uplatňovania nárokov z nich. Toto ustanovenie však nebráni takej náhrade škody, ktorá nespočíva v samotnom vadnom plnení, ale v škode následne spôsobenej vadným plnením. Vo vzťahu k dojednaniu podľa článku 6 bod 6.3 Zmluvy o dielo žalovaný poukázal na druhú vetu tohto ustanovenia, podľa ktorej zhotoviteľ odstraňuje vady na vlastné náklady iba v sporných prípadoch a spornosť sa môže týkať len otázky zodpovednosti za vadu. Náklady na odstraňovanie týchto sporných väd znáša však len do

momentu rozhodnutia o reklamácií, t. j. keď sa definitívne zistí, kto je zodpovedný za vadu diela. Citované ustanovenie Zmluvy o dielo neustanovuje, že zhotoviteľ má v konečnom dôsledku znášať náklady na odstránenie aj takej vady za ktorú nezodpovedá. V opačnom prípade by sa takéto ustanovenie priechilo dobrým mravom. Ak žalovaný za vadu nezodpovedá v konečnom dôsledku nenesie ani náklady na odstránenie vady, a preto mu nemôže vzniknúť ani povinnosť nahradiť žalobcovi škodu spočívajúcu v tom, že si vadu odstránil sám. Žalovaný tak môže zodpovedať iba za inú škodu ktorá žalobcovi vznikla omeškaním žalovaného so splnením jeho povinnosti odstrániť vadu ako vadu diela za ktorú nezodpovedá, čo však nie je škoda spočívajúca v nákladoch na samotné odstránenie vady. Takouto inou škodou, za ktorú by žalovaný zodpovedal, by bola napr. škoda spôsobená oneskoreným uvedením stavby do opätovnej prevádzky. Takýto druh škody si však žalobca neuplatnil. Na druhej strane ak by malo ísť o vadu za ktorú žalovaný zodpovedá, žalovanému vzniká povinnosť ju odstrániť za predpokladu včasnej a riadnej reklamácie žalobcom na základe zákonnej zodpovednosti za vady, resp. záruky za akosť a nie podľa článku 6 bod 6.3 Zmluvy o dielo, takéto nároky z vád sú však premlčané. V priebehu konania žalovaný uplatnil námietku premlčania aj voči nároku žalobcu na náhradu škody, keď podľa žalovaného začala aj v tomto prípade premlčacia lehota plynúť dňom podania reklamácie.

10. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca na námietku premlčania nároku na náhradu škody reagoval tak, že je nedôvodná, keďže vady reklamoval opakovane, minimálne trikrát počas záručnej doby a o tom, že mohlo ísť o vadu statiky sa začalo hovoriť až koncom roku 2015 a príčina sa ustálila až v roku 2016. Až vtedy došlo k zisteniu, že sa nejedná o obyčajné praskanie stien, ale o problém statiky budovy. Dovtedy bol žalovaný vyzývaný na odstraňovanie vád prejavujúcich sa trhlinami, ktoré žalovaný odstraňoval jednoducho s tým, že sa jedná o bežné pracovanie budovy. Žalovaný namietal, že od samého začiatku sa uvažovalo o možnej príčine v statike budovy, keď jedna prasklina odstránená nebola a použili sa sadrové terče z dôvodu možného merania, či sa trhlina nezväčšuje a mohla sa posúdiť príčina vzniku poruchy.

11. Podľa okresného súdu (bod 14. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia) po čiastočnom späťvzati žaloby vo vzťahu k uplatnenému nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty, otázka zodpovednosti za vady žalovaného nebola predmetom sporu, keďže žalobca si neuplatňoval nárok zo zodpovednosti za vady diela. Po vykonanom dokazovaní súd prvej inštancie žalobu žalobcu v zostávajúcej časti uplatneného nároku na náhradu škody vo výške 21.559,13 Eur s príslušenstvom zamietol ako nedôvodnú.

12. Na základe vykonaného dokazovania okresný súd považoval za nesporné, že medzi stranami bola dňa 31.07.2008 uzavretá Zmluva o dielo č. 1325/2008, predmetom ktorej bolo vykonanie diela, spočívajúceho v uskutočnení stavebno-montážnych prác za účelom odstránenia havarijného stavu na stavbe „Dostavba a prestavba budovy Štátnej opery v Banskej Bystrici - odstránenie havarijného stavu“ a zmluvný vzťah posúdil ako zmluvu o dielo podľa ustanovení § 536 a nasl. ObZ. Nebolo sporné, že žalovaný dielo vykonal a odovzdal žalobcovi dňa 13.08.2010, kedy bol podpísaný Zápis o odovzdaní a prevzatí diela. Odo dňa protokolárneho odovzdania diela začala plynúť záručná doba dojednaná v čl. 6 bode 6.5. zmluvy v trvaní 60 mesiacov. Nebolo sporné ani to, že v priebehu plynutia záručnej doby sa na zhotovenom diele vyskytol súbor vád, ktoré žalobca reklamoval u žalovaného listom zo dňa 30.04.2013, kde od žalovaného požadoval okrem iného aj opravu už opravovaných prasklín priečok pri šatniach sólistov na 2. nadzemnom podlaží v miestnosti č. 226 až 231. Následne žalobca od žalovaného listom zo dňa 08.07.2014 opätovne požadoval opravu predmetných prasklín a tiež deformácií zárubní dverí na 2. nadzemnom podlaží s určením lehoty na ich odstránenia do 20.08.2014.

13. Podľa okresného súdu predmetom sporu boli nároky súvisiace so vznikom uvedených vád neskôr sa prejavujúcich ako vada diela spočívajúca v deformácii železobetónovej stropnej dosky D102, pričom nebolo sporné, že túto vadu diela žalovaný neodstránil.

14. Okresný súd poukázal na to, že žalobca si uplatnil svoj nárok ako nárok na náhradu škody, ktorý odvodzoval od porušenia zmluvnej povinnosti žalovaného podľa článku 6 bod 6.3. Zmluvy, v ktorom sa zaviazal bez zbytočného odkladu na odstránenie vady diela aj keď ich neuznával, že za ne zodpovedá a v sporných prípadoch nesie náklady až do rozhodnutia o reklamácií žalovaný, t. j. zhotoviteľ. Okresný súd mal preukázané, že žalobca listom zo dňa 05.02.2015 s odkazom na článok 6 bod 6.3. Zmluvy žiadal žalovaného bez zbytočného odkladu odstrániť vady diela a zároveň sporné nebolo ani to, že žalobca v roku 2018 odstránil vzniknutú vadu diela prostredníctvom tretej osoby na vlastné náklady vo výške 21.559,13 Eur, ktoré si uplatnil v tejto žalobe voči žalobcovi. Vzhľadom na

vznesenú námietku premlčania sa okresný súd prioritne zaoberal otázkou, či prípadné nároky žalobcu v súvislosti s uvedenou vadou diela boli uplatnené včas, t. j. v rámci premlčacej lehoty. Uviedol, že pokiaľ by si žalobca uplatnil nárok zo zodpovednosti za vady diela podľa § 436, resp. § 437 v spojení s § 564 ObZ, kde by súd mal vyriešiť prejudiciálnu otázku, či žalovaný zodpovedá za vady diela, tento nárok by bol zjavne premlčaný v zmysle ustanovenia § 393 ods. 2 ObZ, podľa ktorého premlčacia lehota pri nárokoch zo záruky za akosť plynie odo dňa včasného oznámenia väd, ktoré žalobca prvýkrát preukázateľne reklamoval dňa 30.04.2013 a všeobecná premlčacia štvorročná lehota uplynula dňom 30.04.2017. Keďže žaloba bola doručená dňa 05.02.2019, t. j. 6 rokov po oznámení väd žalovanému, vzhľadom na uplatnenú námietku premlčania prípadný nárok zo zodpovednosti za vady diela žalobcovi priznať nemožno.

15. Okresný súd však zdôraznil (bod 49. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia), že žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody vzniknutú vynaložením nákladov na odstránenie vady diela prostredníctvom tretej osoby a v takom prípade v zmysle § 398 ObZ začína plynúť premlčacia lehota odo dňa kedy sa poškodený dozvedel alebo mohol dozvedieť o škode a kto za ňu zodpovedá. Vzhľadom k tomu, že samotná oprava vady treťou osobou bola vykonaná v roku 2018 a žaloba bola doručená na súde dňa 05.02.2019, potom prípadný nárok žalobcu na náhradu škody voči žalovanému premlčaný nie je a okresný súd preto na túto námietku neprihliadol.

16. Okresný súd sa ďalej zaoberal otázkou, či žalobcovi v súvislosti s odstránením vady diela na vlastné náklady vznikol nárok na náhradu škody, ktorý si mohol voči žalovanému uplatniť v súdnom konaní, resp. či ide o nárok, ktorý žalobcovi možno priznať. Poukázal na preukázanie zákonných predpokladov uplatnenia nároku na náhradu škody, a to porušenie právnej povinnosti, vznik škody a príčinnej súvislosti medzi nimi. Príčinná súvislosť pritom musí byť nielen domnelá, teda len tvrdená, ale musí byť bezpečne preukázaná. Dôkazné bremeno spočíva na poškodenom, t. j. na žalobcovi. Okresný súd ďalej poukázal na to, že žalobca si uplatnil nárok na náhradu skutočnej škody spočívajúcej v nákladoch na opravu vady diela v celkovej výške 21.559,13 Eur. Vynaloženie týchto nákladov žalobca preukázal a o existencii tejto majetkovej ujmy okresný súd pochybnosť nemal.

17. Podľa okresného súdu však sporné medzi stranami ostalo, či došlo zo strany žalovaného k porušeniu zmluvnej povinnosti, keďže podľa žalobcu žalovaný ako zhotoviteľ diela bezplatne vadu neodstránil, čím mal porušiť povinnosť podľa článku 6 bod 6.3. Zmluvy a zodpovedá za škodu, ktorú je povinný žalobcovi nahraďiť. Na obranu žalovaného, že postup žalobcu pri odstraňovaní vady je v rozpore s Memorandom uzavretým medzi stranami sporu dňa 20.04.2016 okresný súd konštatoval, že uvedené Memorandum nie je možné považovať za zmenu zmluvného ustanovenia podľa článku 6 bod 6.3. Zmluvy, t. j. nie je ho možné považovať za zmenu a dodatok k zmluve uzavretej medzi stranami sporu. Zmluvné ustanovenie článku 6 bod 6.3. podľa okresného súdu preto ostalo Memorandom nedotknuté.

18. Okresný súd ďalej konštatoval, že hoci bolo v priebehu konania nesporné, že žalovaný neuznával svoju zodpovednosť za vadu diela, pričom v rozpore s článkom 6 bod 6.3. Zmluvy ju bez zbytočného odkladu neodstránil, teda nesplnil zmluvnú povinnosť, nárok na náhradu škody v súvislosti s opravou stropnej dosky žalobcovi nevznikol. Podľa okresného súdu, ak došlo k porušeniu tejto zmluvnej povinnosti žalovaného odstrániť vady bez zbytočného odkladu, aj keď ich zodpovednosť žalovaný neuznáva, žalobca by sa mohol domáhať len tej škody, ktorá by mu vznikla v bezprostrednej príčinnej súvislosti s porušením tejto zmluvnej povinnosti žalovaného, ako škody vyvolanej vzniknutou vadou, napr. spočívajúcej v nemožnosti prevádzkovania budovy Štátnej opery (ušlý zisk), resp. ďalšej materiálnej škody vyvolanej vzniknutou vadou. Žalobca takúto existenciu škody netvrdil ani si ju v konaní neuplatnil. Takouto škodou nie je podľa okresného súdu škoda spočívajúca v samotnom vadnom plnení, ktoré žalobca odstránil na vlastné náklady.

19. Okresný súd dospel k záveru, že je potrebné mať na zreteli druhú vetu zmluvného ustanovenia článku 6 bod 6.3. Zmluvy, podľa ktorého žalovaný ako zhotoviteľ mal v sporných prípadoch znášať náklady za odstránenie vady diela len do rozhodnutia o reklamáci. Podľa okresného súdu teda toto ustanovenie je potrebné vykladať tak, že táto povinnosť žalovaného je časovo limitovaná rozhodnutím o reklamáci (pričom uvedené nie je či ide o pozitívne alebo negatívne rozhodnutie) a len do rozhodnutia o reklamáci by žalobca eventuálne mohol od žalovaného požadovať znášanie nákladov spojených s opravou vady diela. Výkon práva žalobcu podľa tohto ustanovenia zmluvy spočívajúceho v práve žiadať bezodkladné odstránenie vady aj v prípade ak žalovaný za vadu nezodpovedá, nie je podľa okresného

súdu v súlade so zásadou poctivého obchodného styku a nepožíva právnu ochranu. Podľa okresného súdu by nebolo spravodlivé, ak by žalovaný mal znášať náklady na opravu vady v celom rozsahu aj v prípade, ak v konečnom dôsledku by za vady diela neniesol zodpovednosť, inak povedané, ak by išlo o reklamáciu neoprávnenú. Okresný súd konštatoval, že miera zodpovednosti žalovaného za vadu diela bola v konaní sporná (závery odborného posudku BETONING s.r.o., pripisujúce zodpovednosť čiastočne ako projektantovi tak aj samotnému žalobcovi). Podľa okresného súdu sa preto javí nesprávne požadovať od žalovaného náhradu nákladov v celom rozsahu. Okresný súd pripustil, že vzhľadom na spornosť zodpovednosti za vznik vady, určenie miery zodpovednosti by vyžadovalo vykonanie znaleckého dokazovania. Okresný súd však od navrhovaného znaleckého dokazovania a vykonania výsluchov po späťvzatí žaloby v časti o zmluvnú pokutu upustil. Svoj postup zdôvodnil tým, že ak by aj bolo preukázané, že žalovaný zodpovedá za vadu v celom rozsahu, vzhľadom na uplatnenú námietku premlčania, by nárok zo zodpovednosti za vady žalobcovi priznať nemohol. Dokazovanie na preukázanie zodpovednosti žalovaného za vzniknutú vadu preto okresný súd považoval za neúčelné. Žalobca, vzhľadom na povahu uplatnenej škody vzniknutej priamo odstránením vady diela, mal prioritne uplatniť nároky zo zodpovednosti za vady diela.

20. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia poukázal na viacero rozhodnutí najvyšších súdnych autorít Slovenskej a Českej republiky, pričom z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR z 27.05.2020 sp. zn. 3Obdo/3/2020 vyplýva: „Aj v prípade odstránenia vady diela treťou osobou určenou objednávatelom za predpokladu, že zhotoviteľ vady diela neodstránil ani v dodatočnej primeranej lehote, má objednávatel voči zhotoviteľovi právo na zľavu z ceny diela podľa ustanovenia § 564 v spojení s ustanovením § 439 ods. 1 Obchodného zákonníka. Ak náklady objednávatel'a účelne a predvídateľne vynaložené na odstránenie väd treťou osobou určenou objednávatelom prevyšujú zľavu z ceny diela, predstavujú tieto náklady v rozsahu prevyšujúcom zľavu z ceny diela nárok objednávatel'a na náhradu škody voči zhotoviteľovi podľa ustanovenia § 440 ods. 1 a ods. 2 Obchodného zákonníka.“

21. Vzhľadom na uvedenú právnu vetu okresný súd dospel k záveru, že žalobca nemá právo bez ďalšieho odstrániť vadu diela sám alebo nechať ich odstrániť, ak nebola takáto možnosť medzi stranami dohodnutá a domáhať sa nákladov na opravu vady v celom rozsahu. Nárok na náhradu škody vzniknutej v súvislosti s odstránením vady diela, keď odstránenie tejto vady žalobca zabezpečil na vlastné náklady prostredníctvom tretej osoby, by mohol žalobca uplatňovať len v prípade, ak by najprv využil voľbu nároku zo zodpovednosti za vady podľa § 436 ods. 2 posledná veta ObZ, resp. § 437 ods. 5 ObZ, teda po tom, čo žalovaný v primeranej dodatočnej lehote vadu diela neodstránil, resp. oznámil žalobcovi, že vadu neodstráni, by si žalobca uplatnil voči žalovanému primeranú zľavu z ceny diela. V takom prípade by potom žalobcovi mohol vzniknúť nárok na náhradu škody vo výške rozdielu medzi výškou účelne vynaložených nákladov žalobcu na odstránenie vady diela a uplatnenou zľavou z ceny diela. Žalobca tak však nepostupoval a okrem nároku na odstránenie vady diela opravou podľa § 436 ods. 1 písm. b) ObZ, resp. § 437 ods. 1 ObZ si voči žalovanému iný nárok zo zodpovednosti za vady diela neuplatnil.

22. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia okresný súd poukázal na to, že Najvyšší súd SR v uvedenom rozhodnutí sp. zn. 3Obdo/3/2020 zo dňa 27.05.2020 vychádzal z aktuálnych rozhodnutí Najvyššieho súdu ČR, ktoré boli aj podľa Najvyššieho súdu SR aplikovateľné na rozhodovaný spor v ním prejednávanej veci. Okresný súd citoval z rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR uvedeného sp. zn. 32Cdo/4980/2014 zo dňa 30.03.2016.

23. Na základe citácie vyššie uvedených rozhodnutí Najvyššieho súdu SR a ČR okresný súd dospel k záveru, že žalobca mal najprv využiť všetky zákonom dané možnosti dosiahnutia uspokojenia nároku zo zodpovednosti za vadné plnenie, a to uplatnením zľavy z ceny diela, čo však neurobil, a preto sa nemôže domáhať náhrady škody vo výške celkových nákladov vynaložených na opravu diela, ktorú zabezpečil sám, resp. prostredníctvom tretej osoby (bod 59. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia).

24. Podľa okresného súdu keďže bolo sporné, či žalovaný zodpovedá za vadu diela, resp. v akom rozsahu a žalobca si nárok zo zodpovednosti za vady diela žalobou voči žalovanému pred premlčacou lehotou neuplatnil v súdnom konaní, v ktorom by sa riešila aj otázka určenia zodpovednej osoby za vznik vady, nie je v súlade s dobrými mravmi, aby žalobca obchádzal zmeškanie premlčacej lehoty na podanie žaloby voči žalovanému zo zodpovednosti za vady žalobou o náhradu škody. Pokiaľ preto žalobca včas nevyužil možnosť domáhať sa určenia, či reklamácia väd diela bola oprávnená, nemôže toto neuplatnené právo a v čase podania žaloby už premlčané nahrádzať právom na náhradu škody.

Pretože žalobca vznik inej škody, okrem súvisiacej s opravou vady diela, ktorá by mu vznikla tým, že žalovaný bezodkladne neodstránil vadu diela netvrdil, okresný súd žalobu o zaplatenie 21.559,13 Eur zamietol.

25. Okresný súd z dôvodu hospodárnosti konania, okrem výsluchu Ing. T., Ing. M. a Ing. Biľku, dokazovanie výsluchmi ďalších osôb a nariadením znaleckého dokazovania nevykonal, keďže predmetom konania ostal nárok na náhradu škody vo výške 21.559,13 Eur a z tohto dôvodu ani nevyhodnocoval ďalšie argumenty sporových strán týkajúcich sa určenia miery zodpovednosti žalovaného za vzniknutú vadu diela.

26. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania postupoval v zmysle § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP a priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, keďže v časti späťvzatia žalobca procesne zaviniel zastavenie konania a vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá, t. j. žalovaný bol úspešný. Vzhľadom na vyššie uvedené a vzhľadom na vzniknuté náklady v súvislosti s vynaložením hotových výdavkov pri výsluchu svedka T. A., v zmysle § 258 ods. 1 CSP okresný súd priznal tieto náklady voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

27. Proti tomuto rozhodnutiu podal včas voči jeho druhej, tretej a štvrtej výrokovej vete odvolanie žalobca z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. b), f), h) CSP.

28. Namietal porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces, pretože napadnuté rozhodnutie nedalo odpoveď na relevantné argumenty strán sporu k podstatným okolnostiam dôležitým pre rozhodnutie vo veci. Okresný súd (bod 48. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia) sa prioritne zaoberal otázkou premlčania, keď dospel k záveru, že prípadný nárok zo zodpovednosti za vady uplatnený žalobcom je premlčaný. Žalovaný poukázal na to, že okresný súd žiadnym spôsobom neposudzoval uplatnenie námietky premlčania, či je v súlade s dobrými mravmi, ako to požadoval žalobca vo svojom vyjadrení z 08.07.2019 v prípade, ak dospeje súd k záveru, že si žalobca uplatňuje nárok zo zodpovednosti za vady. Pritom odpoveď na túto otázku je podstatná pre rozhodnutie vo veci, ktorá však nebola zo strany okresného súdu zodpovedaná. Namietal, že paradoxne okresný súd vyhodnotil konanie žalobcu ako konanie odporujúce dobrým mravom, ktoré nie je v súlade so zásadou poctivého obchodného styku. Podľa žalobcu preto napadnuté rozhodnutie je arbitrárne, neudržateľné z ústavného hľadiska a má za následok porušenie jeho práva na spravodlivý proces.

29. Žalobca ďalej vytýkal napadnutému rozhodnutiu nesprávne skutkové zistenia, keď okresný súd v bode 48. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia uviedol, že žalobca prvýkrát preukázateľne reklamoval u žalovaného vadu diela listom zo dňa 30.04.2013, keďže podľa žalobcu listom z tohto dňa reklamoval súbor vád diela, nie však vadu spočívajúcu v deformácii železobetónovej dosky D102. Okresný súd potom na základe nesprávneho skutkového zistenia dospel k nesprávnemu právnemu záveru o premlčaní žalobcom uplatneného nároku, keď mala premlčacia lehota uplynúť dňa 30.04.2017. Žalobca tvrdil, že listom zo dňa 08.07.2014 opätovne reklamoval nielen vady prejavujúce sa ako praskliny v šatniach sôlistov, ale tiež vady prejavujúce sa ako deformácia zárubní dverí na druhom nadzemnom podlaží. Vo vzťahu k tomuto skutkovému zisteniu okresný súd nezaujal žiadne stanovisko.

30. Okresný súd vôbec neuviedol v napadnutom rozhodnutí kedy a akým spôsobom žalobca reklamoval samotnú vadu prejavujúca sa v deformácii železobetónovej dosky D102 (ďalej aj „Vada“) a nie iba jej pravdepodobne vonkajšie prejavy (praskliny, deformácia zárubní dverí). Bez takéhoto skutkového zistenia nie je možné akceptovať záver okresného súdu o premlčaní žalobcom uplatneného nároku v prípade zodpovednosti za vady.

31. Vo vzťahu k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci žalobca citoval bod 51. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, v ktorom okresný súd uviedol základné predpoklady nároku na náhradu škody. Žalobca poukázal na to, že okresný súd najprv v bode 53. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia uviedol, že medzi stranami konania bolo sporné, či došlo zo strany žalovaného k porušeniu zmluvnej povinnosti a následne v bode 55. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia okresný súd poukazoval na to, že v priebehu konania nebolo sporné, že žalovaný neuznal zodpovednosť za vady a túto v rozpore s článkom 6 bod 6.3. Zmluvy bez zbytočného odkladu neodstránil. V tejto časti je podľa žalobcu preto odôvodnenie napadnutého rozhodnutia vnútorne nekonzistentné a stráca presvedčivosť a spravodlivosť. Pritom okresný súd sa otázkami príčinnej súvislosti medzi porušením povinnosti žalovaného a vznikom

škody na strane žalobcu nevyjadroval a nezaujal žiadny názor. Právne posúdenie v dôsledku toho je neúplné a teda nesprávne.

32. Žalobca sa ďalej vyjadroval k zásade, že zmluvy sa majú dodržiavať odkazom na citáciu článku 6 bod 6.3. Zmluvy o dielo a nesúhlasil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia okresného súdu v bode 56. Namietal, že bez toho aby mal okresný súd relevantné informácie od strán sporu na základe dokazovania, podal vlastný výklad článku 6 bod 3 Zmluvy, avšak tento výklad nepremietol do pomerov súdnej veci, keď z napadnutého rozhodnutia nevyplýva, či rozhodnutie o reklamácií vôbec bolo prijaté, a ak áno, kedy a akým spôsobom sa tak stalo, a preto je napadnuté rozhodnutie nepresvedčivé, a teda neúplné a nesprávne.

33. Vo vzťahu k výkonu práva v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku poukázal na § 265 ObZ a záver okresného súdu považoval za nesprávny pokiaľ v bode 56. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že výkon práva žalobcu spočívajúceho podľa článku 6 bod 6.3 Zmluvy v práve žiadať bezodkladné odstránenie Vady na náklady žalovaného, aj keď za ňu nezodpovedá, nie je v súlade so zásadou poctivého obchodného styku a nepožíva právnu ochranu. Žalobca zopakoval, že v zmysle zásady pacta sunt servanda, ak žalobca u žalovaného opakovane žiadal odstránenie Vady, ktorú žalovaný v rozpore s článkom 6 bod 6.3 Zmluvy odmietol odstrániť, nemohol byť výkon práva v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku nepožívajúci právnu ochranu ani za situácie, ak žalovaný za Vadu nezodpovedá, keďže žalobca postupoval v súlade s dohodnutým článkom 6 bod 6.3 Zmluvy a žiadne konečné rozhodnutie o reklamácií nebolo prijaté. Zmyslom citovaného článku 6 bod 6.3 Zmluvy bolo, aby žalobca ani v sporných prípadoch nebol nútený znášať náklady na odstránenie väd diela ale bol to žalovaný, avšak v závislosti od rozhodnutia od reklamácie len do prijatia tohto rozhodnutia, ak by bolo o reklamácií rozhodnuté v prospech žalovaného, resp. aj po tomto momente, ak by rozhodnutie o reklamácií bolo vyriešené v prospech žalobcu. V rozpore s poctivým obchodným stykom je práve konanie žalovaného, ktorý Vadu odmietol odstrániť, pričom žalovaný podpisom zmluvy súhlasil aj so znením článku 6 bod 6.3 Zmluvy.

34. K miere zodpovednosti žalovaného za Vadu citoval žalobca časť z odôvodnenia bodu 57. napadnutého rozhodnutia, kde okresný súd uviedol, že už na prvý pohľad sa javí ako nesprávne požadovať od žalovaného náhradu nákladov na odstránenie Vady diela v celom rozsahu a túto úvahu súdu žalobca považoval za nesprávnu. Bolo výlučne vecou žalobcu ako pána sporu, koho bude v danej veci žalovať, teda či len žalovaného alebo projektanta alebo oboch súčasne. Na základe výsledkov dokazovania by sa potom zodpovednosť žalobcu a určenie okruhu žalovaných prejavila tak, že okresný súd žalobu buď zamietne alebo zamietne iba v časti alebo žalobe vyhovie. Nie je preto vecou okresného súdu hodnotiť, či je správne alebo nesprávne požadovať od žalovaného náhradu nákladov na odstránenie Vady. Uvedená úvaha okresného súdu je nesprávna aj z dôvodu, že samotný súd konštatuje, že miera zodpovednosti žalovaného v konaní ostala sporná. Na určenie tejto zodpovednosti by bolo nevyhnutné vykonať znalecké dokazovanie, ku ktorému však okresný súd nepristúpil z dôvodu hospodárnosti konania po čiastočnom späťvzatí žaloby. Podľa žalobcu takéto odôvodnenie neobsahuje ani len elementárne vysvetlenie, prečo po čiastočnom späťvzatí žaloby okresný súd nepristúpil k vykonaniu znaleckého dokazovania okrem irelevantného odkazu na hospodárnosť konania. Okresný súd odôvodnil tento postup tým, že ak by aj bolo preukázané, že žalovaný zodpovedá za Vadu v celom rozsahu, vzhľadom na námietku premlčania nárok zo zodpovednosti priznať nemohol. Na druhej strane však okresný súd neskúmal, či táto námietka premlčania nie je v rozpore s dobrými mravmi, a preto je záver okresného súdu o nevykonaní dokazovania predčasny.

35. Okresný súd neprihliadol pri vydaní napadnutého rozhodnutia, že žalovaný na poslednom spoločnom stretnutí dňa 29.05.2018 výslovne uviedol, že nemá záujem fyzicky realizovať samotnú sanáciu dosky D102 a túto si má žalobca zabezpečiť na vlastné náklady. Neprihliadol ani na to, že žalobca musel túto Vadu odstrániť z dôvodu všeobecného ohrozenia, keďže statik označil stav tejto dosky za havarijný, čím si splnil prevenčnú povinnosť podľa § 415 OZ.

36. Okresný súd neprehliadol na kontext spravodlivosti, keď je tu žalobca ako objednávateľ, ktorý so žalovaným ako zhotoviteľom uzavrel Zmluvu o dielo, žalobca opakovane reklamoval u žalovaného viaceré vady diela, ktoré žalovaný odstránil okrem uvedenej Vady, pričom tak mal urobiť podľa článku 6 bod 6.3 Zmluvy aj v prípade sporu. Za situácie keď statik označil stav dosky D102 za havarijný, žalobca pristúpil k jej odstráneniu na vlastné náklady, hoci žalobca Zmluvu o dielo neporušil, žalovanému

dielo zaplatil a očakával vykonanie diela v súlade s uzavretou Zmluvou o dielo. Za uvedeného stavu napriek tomu okresný súd dospel k záveru, že je nesprávne požadovať od žalovaného náhradu nákladov na odstránenie Vady v celom rozsahu. Použitím argumentu opaku je teda podľa okresného súdu správne, aby náklady na odstránenie Vady v celom rozsahu znášal žalobca napriek tomu, že vznik Vady nezapríčinil a konal v súlade s § 415 OZ a pre nečinnosť žalovaného bol povinný Vadu odstrániť. Pokiaľ teda žalovaný Vadu neodstránil a žalobca v snahe zabránenia vzniku škôd sám zaistil jej odstránenie, má právo na plnenie v podobe náhrady škody vzniknutej porušením povinnosti žalovaného, ak žalovaný, po tom, čo Vadu riadne reklamoval, Vadu v rozpore so zmluvou neodstránil a reklamáciu riadne nevybavil.

37. Okresný súd skutkový stav v napadnutom konaní vyhodnotil jednostranne v prospech žalovaného a rozhodol na základe formalistického výkladu zákonných ustanovení. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a nové rozhodnutie.

38. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 22.06.2023, v ktorom s odvolaním žalobcu nesúhlasil. Nesúhlasil s tvrdením žalobcu o porušení jeho práva na spravodlivý proces z dôvodu, že okresný súd nedal odpoveď na žiadosť žalobcu o rozpore námietky premlčania s dobrými mravmi.

39. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že uplatnil námietku premlčania žalobcom uplatneného nároku v prvom vyjadrení zo dňa 10.06.2019 in eventum pre prípad, ak by súd vyhodnotil nárok žalobcu ako nárok z väd diela. Žalobca následne vo svojom vyjadrení zo dňa 08.07.2019 v bode 29 (ktoré žalovaný odcitoval) formuloval námietku premlčania, ktorá nie je podľa žalovaného námietkou, ktorou by sa mal súd zaoberať. Ide len o predstavu žalobcu, ako by mal súd postupovať, ak dospeje k určitému záveru, v danom prípade k zisteniu, že „žalobca (vskutku) uplatňuje nárok zo zodpovednosti za vady“. Ak by skutočne žalobca namietal uplatnenie námietky premlčania pre rozpor s dobrými mravmi, formuloval by túto požiadavku, aby takéto posúdenie súd vykonal a zároveň uviedol dôvody, v ktorých vidí rozpor s dobrými mravmi. Žalobca však tak neurobil. Podľa žalovaného však ani nenastala situácia, v ktorej by súd mal skúmať vzťah námietky premlčania a dobrých mravov, pretože okresný súd nedospel k záveru, že žalobca si uplatňuje nárok zo zodpovednosti za vady, naopak uviedol, že si uplatňuje nie nárok z Vady, ale nárok na náhradu škody spočívajúcu v nákladoch na odstránenie Vady a tento mu priznať nemohol, pretože mu v tom bránil zákaz dosiahnutia uspokojenia uplatnením iného nároku (náhrady škody), ak sa dá dosiahnuť uplatnením niektorého z nárokov z väd diela (t. j. z Vady). Práve v tejto súvislosti okresný súd uviedol, že ak by si žalobca uplatnil niektorý z nárokov z Vady, bol by tento nárok premlčaný a nemohol by ho žalobcovi priznať. Podľa žalovaného teda okresný súd nemal dôvod sa zaoberať námietkou premlčania v rozpore s dobrými mravmi, pretože o takúto námietku nešlo. Žalobca neuviedol konkrétne dôvody v čom vidí rozpor námietky premlčania s dobrými mravmi a nad rámec uvedeného prípadná námietka o rozpore námietky premlčania s dobrými mravmi nebola podstatným argumentom, ktorý mal mať vplyv na rozhodnutie súdu, keďže sa žalobca domáhal nároku na náhradu škody a nie nároku z Vady. Súd vytkol žalobcovi, že namiesto náhrady škody sa mal domáhať niektorého z nárokov z Vady a len dodal, že nároky žalobcu z Vady boli v čase podania žaloby už premlčané a súd by na premlčanie musel prihliadať kvôli uplatnenej námietke zo strany žalovaného. Premlčanie nárokov z Vady však nebolo dôvodom zamietnutia žaloby, pretože žalobca sa nedomáhal nároku z Vád, a teda premlčanie nároku z Vady neovplyvnilo rozhodnutie vo veci samej. Vo vzťahu k uplatneniu námietky premlčania v rozpore s dobrými mravmi poukázal žalovaný na viacero rozhodnutí, napr. na rozhodnutie Ústavného súdu SR z 23.09.2013 sp. zn. IV. ÚS 542/2013, Najvyššieho súdu SR z 29.06.2020 sp. zn. 5Cdo/23/2018, Ústavného súdu SR z 02.12.2021 sp. zn. II. ÚS 574/2021. Keďže podľa žalovaného nemal okresný súd dôvod na základe podania žalobcu zo dňa 08.07.2019 skúmať uplatnenia námietky premlčania v súlade s dobrými mravmi, potom v súlade s judikatúrou Ústavného súdu má povinnosť súd dávať odpoveď len na otázky, ktoré majú vplyv na rozhodnutie vo veci a nemusí dávať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi.

40. Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu o nesprávnom skutkovom zistení uplatnenia Vady prvýkrát žalobcom v liste zo dňa 30.04.2013, ktoré malo viesť k nesprávnomu právnomu záveru o premlčaní prípadného nároku uplatneného z väd, žalovaný uviedol, že sa jedná o neopodstatnené tvrdenie, keďže samotný žalobca v priebehu konania viackrát uviedol, že Vadu prvýkrát reklamoval listom zo dňa 30.04.2013, neskôr listom zo dňa 08.07.2014. Tvrdenie žalovaného, že nevedel podľa prejavov reklamovaných väd, že ide o vadu v stropnej doske D102 je irelevantné, pretože vada sa reklamuje podľa jej prejavov a žalobca počas konania nikdy nepovažoval za sporné, že tú istú Vadu prvýkrát reklamoval dňa 30.04.2013. Ak v odvolaní žalobca naznačuje, že Vadu určite reklamoval najneskôr 08.07.2014, aj v

takom prípade by boli nároky z väd premlčané, pričom ani do dňa vyhlásenia napadnutého rozhodnutia si žalobca na súde žiadne nároky z väd neuplatnil. Ak by aj teda došlo k posunutiu začatia plynutia premlčacej lehoty, vzhľadom na dátum podania žaloby 05.02.2019 by to nemohlo spôsobiť zmenu v právnom posúdení veci a iné rozhodnutie súdu.

41. Pokiaľ napádal žalobca nekonzistentnosť napadnutého rozhodnutia pri odkaze na jeho odôvodnenie v bode 53. a 55., podľa žalovaného o rozpor nejde, keďže v bode 53. okresný súd sumarizuje tvrdenia strán sporu a v bode 55. uvádza následne svoje zistenia, ktoré môžu byť odlišné od tvrdení strán.

42. Pokiaľ vytýkal žalobca v odvolaní absenciu názoru súdu na príčinnú súvislosť protiprávneho konania žalovaného a vzniknutej škody ako predpokladu nároku na náhradu škody, ide o vytknutie vady odôvodnenia rozsudku a nie nesprávneho právneho posúdenia veci. Z vecnej stránky sa jedná o neopodstatnenú námietku, pretože vzhľadom na posúdenie veci súdu vedúcej k zamietnutiu žaloby nebol dôvod venovať preverovať naplnenie predpokladu vzniku nároku na náhradu škody a príčinnej súvislosti.

43. Pokiaľ žalobca v odvolaní namietal rôzne dôvody nesprávneho právneho posúdenia veci, keď sa domáhal rešpektovania zásady pacta sunt servanda, keď nesúhlasil s aplikáciou zákazu výkonu práva v rozpore so zásadami poctivého styku, keď poukazoval na mieru zodpovednosti žalovaného za vady a vytýkal okresnému súdu nedodržanie kontextu spravodlivosti, tieto dôvody považoval žalovaný za neopodstatnené. Zdôraznil, že okresný súd dospel k právnomu posúdeniu veci v tom zmysle, že žalobca sa domáhal náhrady škody spočívajúcej v nákladoch na odstránenie Vady, nárok opieral o bod 6.3 Zmluvy o dielo a súd dospel k záveru, že povinnosť žalovaného znášať náklady na odstránenie vady diela aj keď za ne nezodpovedá je časovo limitovaná do rozhodnutia o reklamácií, t. j. žalovaný nemá definitívne a v konečnom dôsledku znášať náklady na odstránenie väd, ak za ne nezodpovedá., znáša ich teda len dočasne. Zároveň uviedol, že ak by si uplatnil žalobca nárok na znášanie nákladov voči žalovanému na odstránenie vady diela už po ich odstránení, avšak za vadu za ktorú nezodpovedá, išlo by o výkon práva v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku bez právnej ochrany. Ďalej súd uviedol, že v zmysle článku 6.3. Zmluvy žalobca mohol žiadať pri vadách, za ktoré žalovaný nezodpovedá náhradu škody spôsobenú tým, že ich neodstránil včas. Takto nahrádzaná škoda však nespočívala v nákladoch na odstránenie vady, ale v iných vyvolaných nákladoch a škodách vzniknutých žalobcovi omeškaním žalovaného (nemožnosť prevádzkovať budovu, atď.). Takúto náhradu si však žalobca neuplatnil. Okresný súd zároveň poukázal na to, že škoda, ktorej náhradu žalobca žiadal, spočívala práve v nákladoch na samotné odstránenie Vady a na uplatňovanie tohto nároku sa vzťahuje zákonný zákaz uvedený v § 440 ods. 2 ObZ. Žalovaný odcitoval časť odôvodnenia napadnutého rozhodnutia z bodu 57., 58., 59., 60. a 61. napadnutého rozhodnutia. Podľa žalovaného sa okresný súd nezaoberal zistením zodpovednosti za Vadu, pretože v prípade zistenia, že za ňu žalovaný nezodpovedá, nemôže znášať náklady na odstránenie vady v čase, keď už je Vada odstránená, keďže by nešlo o znášanie nákladu dočasne do rozhodnutia o reklamácií. Ak by sa zistilo, že žalovaný za vadu zodpovedá, otvorila by sa žalobcovi cesta uplatniť voči žalovanému nároky z väd, ktoré však boli v čase podania žaloby už premlčané. Podľa žalovaného teda odvolacie námietky žalobcu neobstoja. Okresný súd nešiel proti zmyslu ustanovenia článku 6.3. Zmluvy, ani proti jeho hospodárskej kauze a neopomenul ani kontext spravodlivosti. Ak by sa aj neprihliadalo na Memorandum, žalobca mal k dispozícii legálne možnosti uplatniť nároky z Vady, ktoré riadnym spôsobom nevyužil. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie potvrdil ako vecne správne.

44. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379 a § 380 Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v senáte bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

45. Predmetom konania po čiastočnom späťvzati žaloby a pripustení jej zmeny bol nárok žalobcu voči žalovanému na zaplatenie sumy 21.559,13 Eur s príslušenstvom. Uvedený nárok odôvodnil žalobca tým, že sa jedná o nárok na náhradu škody z dôvodu porušenia zmluvnej povinnosti žalovaným v zmysle článku 6 bod 6.3. Zmluvy o dielo, keďže napriek opakovaným a včas uplatneným reklamáciám žalovaný neodstránil Vadu diela (vada stropnej dosky D102) a vzhľadom na porušenie zmluvnej povinnosti

žalovaným, odstránil túto vadu žalobca prostredníctvom tretej osoby, ktorej preukázateľne vyplatil sumu 21.559,13 Eur.

46. Žalovaný namietal takto uplatnený nárok tvrdiac, že sa jedná o nárok na náhradu škody, ktorému uplatneniu bráni ustanovenie § 440 ods. 2 ObZ, pretože uplatnenie nákladov v súvislosti s odstránením väd diela je nárokom z vadného plnenia, ktorého uspokojenia sa mal domáhať žalobca uplatnením tohto nároku z väd a keďže nárok z väd neuplatnil, nemožno nahrádzať neuplatnenie nároku z väd diela (zľavu) iným nárokom, v danom prípade nárokom na náhradu škody. Okresný súd sa priklonil k tomuto záveru a žalobu ako nedôvodnú po čiastočnom späťvzati zamietol.

47. Podľa § 265 z.č.513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej „ObZ“) výkon práva, ktorý je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, nepožíva právnu ochranu.

48. Podľa § 266 ods. 1 ObZ prejav vôle sa vykladá podľa úmyslu konajúcej osoby, ak tento úmysel bol strane, ktorej je prejav vôle určený, známy alebo jej musel byť známy.

49. Podľa § 266 ods. 2 ObZ v prípadoch, keď prejav vôle nemožno vyložiť podľa odseku 1, vykladá sa prejav vôle podľa významu, ktorý by mu spravidla prikladala osoba v postavení osoby, ktorej bol prejav vôle určený. Výrazy používané v obchodnom styku sa vykladajú podľa významu, ktorý sa im spravidla v tomto styku prikladá.

50. Podľa § 266 ods. 4 ObZ prejav vôle, ktorý obsahuje výraz pripúšťajúci rôzny výklad, treba pri pochybnostiach vykladať na ťarchu strany, ktorá ako prvá v konaní tento výraz použila.

51. Podľa § 272 ods. 2 ObZ, ak písomne uzavretá zmluva obsahuje ustanovenie, že sa môže meniť alebo zrušiť iba dohodou strán v písomnej forme, môže sa zmluva meniť alebo zrušiť iba písomne.

52. Podľa § 373 ObZ kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahradiť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinností bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť.

53. Podľa § 387 ods. 1 ObZ právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

54. Podľa § 391 ods. 1 ObZ pri právach vymáhateľných na súde začína plynúť premlčacia doba odo dňa, keď sa právo mohlo uplatniť na súde, ak tento zákon neustanovuje niečo iné.

55. Podľa § 393 ods. 2 ObZ pri právach z väd vecí plynie premlčacia doba odo dňa ich odovzdania oprávnenému alebo osobe ním určenej alebo odo dňa, keď bola porušená povinnosť vec prevziať. Pri nárokoch zo záruky za akosť plynie premlčacia doba vždy odo dňa včasného oznámenia vady počas záručnej doby a pri nárokoch z právnych väd od uplatnenia práva treťou osobou.

56. Podľa § 397 ObZ, ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

57. Podľa § 398 ObZ pri práve na náhradu škody plynie premlčacia doba odo dňa, keď sa poškodený dozvedel alebo mohol dozvedieť o škode a o tom, kto je povinný na jej náhradu; končí sa však najneskôr uplynutím 10 rokov odo dňa, keď došlo k porušeniu povinnosti.

58. Podľa § 436 ods. 1 ObZ, ak je dodaním tovaru s vadami porušená zmluva podstatným spôsobom (§ 345 ods. 2), môže kupujúci: a) požadovať odstránenie väd dodaním náhradného tovaru za vadný tovar, dodanie chýbajúceho tovaru a požadovať odstránenie právnych väd, b) požadovať odstránenie väd opravou tovaru, ak sú vady opraviteľné, c) požadovať primeranú zľavu z kúpnej ceny alebo d) odstúpiť od zmluvy.

59. Podľa § 436 ods. 2 ObZ voľba medzi nárokmi uvedenými v odseku 1 kupujúcemu patrí, len ak ju oznámi predávajúcemu vo včas zaslanom oznámení väd alebo bez zbytočného odkladu po tomto oznámení. Uplatnený nárok nemôže kupujúci meniť bez súhlasu predávajúceho. Ak sa však ukáže, že vady tovaru sú neopraviteľné alebo že s ich opravou by boli spojené neprimerané náklady, môže kupujúci požadovať dodanie náhradného tovaru, ak o to predávajúceho požiada bez zbytočného odkladu po

tom, čo mu predávajúci oznámil túto skutočnosť. Ak predávajúci neodstráni vady tovaru v primeranej dodatočnej lehote alebo ak oznámi pred jej uplynutím, že vady neodstráni, môže kupujúci odstúpiť od zmluvy alebo požadovať primeranú zľavu z kúpnej ceny.

60. Podľa § 436 ods. 4 ObZ popri nárokoch ustanovených v odseku 1 má kupujúci nárok na náhradu škody, ako aj na zmluvnú pokutu, ak je dojednaná.

61. Podľa § 437 ods. 1 ObZ, ak je dodaním tovaru s vadami zmluva porušená nepodstatným spôsobom, môže kupujúci požadovať buď dodanie chýbajúceho tovaru a odstránenie ostatných väd tovaru, alebo zľavu z kúpnej ceny.

62. Podľa § 437 ods. 5 ObZ, ak predávajúci neodstráni vady tovaru v lehote vyplývajúcej z odseku 3 alebo 4, môže kupujúci uplatniť nárok na zľavu z kúpnej ceny alebo od zmluvy odstúpiť, ak upozorní predávajúceho na úmysel odstúpiť od zmluvy pri určení lehoty podľa odseku 3 alebo v primeranej lehote pred odstúpením od zmluvy. Zvolený nárok nemôže kupujúci bez súhlasu predávajúceho meniť.

63. Podľa § 439 ods. 1 ObZ nárok na zľavu z kúpnej ceny zodpovedá rozdielu medzi hodnotou, ktorú by mal tovar bez väd, a hodnotou, ktorú mal tovar dodaný s vadami, pričom pre určenie hodnôt je rozhodujúci čas, v ktorom sa malo uskutočniť riadne plnenie.

64. Podľa § 440 ods. 1 ObZ nároky z väd tovaru sa nedotýkajú nároku na náhradu škody alebo na zmluvnú pokutu. Kupujúci, ktorému vznikol nárok na zľavu z kúpnej ceny, nie je oprávnený požadovať náhradu zisku ušlého v dôsledku nedostatku vlastnosti tovaru, na ktorý sa zľava vzťahuje.

65. Podľa § 440 ods. 2 ObZ uspokojenie, ktoré možno dosiahnuť uplatnením niektorého z nárokov z väd tovaru podľa § 436 a 437, nemožno dosiahnuť uplatnením nároku z iného právneho dôvodu.

66. Podľa § 536 ods. 1 ObZ zmluvou o dielo sa zaväzuje zhotoviteľ vykonať určité dielo a objednávateľ sa zaväzuje zaplatiť cenu za jeho vykonanie.

67. Podľa § 564 ObZ pri vadách diela platia primerane § 436 až 441. Objednávateľ však nie je oprávnený požadovať vykonanie náhradného diela, ak predmet diela vzhľadom na jeho povahu nemožno vrátiť alebo odovzdať zhotoviteľovi.

68. Po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie dostatočne zistil skutkový stav a zistené skutočnosti správne posúdil, keď vydal napadnutý rozsudok, ktorým žalobu v druhom výroku napadnutého rozhodnutia, po čiastočnom späťvzatí, v zostávajúcej časti o zaplatenie 21.559,13 Eur s prísl. zamietol. V konaní súdu prvej inštancie odvolací súd nezistil vady. Okresný súd sa dostatočne vysporiadal s tvrdeniami strán sporu podstatnými pre rozhodnutie vo veci o uplatnenom nároku žalobcu a odôvodnenie napadnutého rozhodnutia spĺňa zákonom stanovené podmienky na odôvodnenie rozsudku súdu ako rozhodnutia vo veci samej. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie neodňal žalobcovi možnosť konať pred súdom, neporušil zásadu spravodlivého procesu vo vzťahu k žalobcovi a v celom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, na ktoré týmto v zmysle § 387 ods. 2 CSP odkazuje. Odvolací súd sa stotožnil so záverom okresného súdu o nedodržaní postupu zo strany žalobcu pri uplatnení nároku z väd diela, ktoré bránilo priznať uplatnený nárok na náhradu škody, ktorého uspokojenie mohlo byť dosiahnuté uplatnením nárokov z väd. Odvolací súd sa stotožňuje aj so skutkovými zisteniami uvedené súdom prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí.

69. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu a z dôvodov uvedených žalobcom v odvolaní. Zistený skutkový stav súdu prvej inštancie považoval odvolací súd za dostatočný a nepovažoval za potrebné vykonané dokazovanie doplniť alebo ho zopakovať.

70. Odvolací súd zdôrazňuje, že premetom konania je nárok žalobcu na náhradu škody, ktorý odôvodňoval žalobca tým, že žalovaný v rozpore s dohodnutými zmluvnými podmienkami podľa článku 6 bod 6.3. Zmluvy neodstránil vadu diela, ktorá bola včas reklamovaná, pričom túto povinnosť mal aj za situácie, ak je vada sporná, tak ako to bolo v konkrétnom prípade. Túto vadu odstránil žalobca

prostredníctvom tretej osoby a výška takto vynaložených nákladov na odstránenie vady diela treťou osobou predstavuje škodu na strane žalobcu.

71. Na prvom mieste sa odvolací súd zaoberal povahou uplatneného nároku. Vzhľadom na procesnú zásadu, že pánom sporu je žalobca, ktorý na preukázanie svojho nároku produkuje tvrdenia a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, žalobca od počiatku uplatňoval nárok voči žalovanému z titulu nároku na náhradu škody, ktorá mala spočívať vo výške ním vynaložených nákladov v prospech tretieho subjektu pri odstraňovaní vád, ktorú povinnosť mal žalovaný.

72. Vzhľadom na takéto skutkové tvrdenia a vymedzenia nároku, t. j. tvrdenie žalobcu, že uplatňuje nárok z dôvodu porušenia povinnosti žalovaným podľa článku 6 bod 6.3. Zmluvy, preto okresný súd postupoval správne, keď nárok uplatnený žalobcom posúdil ako nárok na náhradu škody.

73. Odvolací súd sa pri uplatnení nároku žalobcu zaoberal jeho skutkovým vymedzením, ako ho uviedol žalobca v priebehu konania a aj v odvolaní. Okresný súd správne poukazoval v bode 51. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia na to, že v prípade uplatnenia nároku na náhradu škody musia byť splnené základné zákonné predpoklady (porušenie právnej povinnosti, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nimi). Správne uviedol aj to, že žalobca podľa ním skutkovo vymedzených tvrdení sa domáhal voči žalovanému skutočnej škody, a to vo výške vynaložených nákladov pri odstránení vady diela vykonaného žalovaným vo výške 21.559,13 Eur (bod 52. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia). Okresný súd správne poukázal aj na to, že príčinná súvislosť musí byť nielen domnelá, teda len tvrdená, ale musí byť bezpečne preukázaná priama a bezprostredná. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 177/08-31 z ktorého vyplýva, že vzťah medzi príčinou a následkom musí byť bezpečne preukázaný a bezprostredný.

74. Zmluvná povinnosť na ktorú sa zaviazal žalovaný v článku 6 bod 6.3. Zmluvy, a to na bezodkladné, bezplatné odstránenie vád, je v súlade so zákonnými povinnosťami zhotoviteľa diela vyplývajúcimi z ustanovenia § 564 v spojení s § 436 až 441 ObZ. Povinnosť zhotoviteľa odstrániť vadu opravou je viazaná na uplatnenie takéhoto nároku objednávateľom (pri podstatnom porušení zmluvy podľa § 436 ods. 1 písm. b) ObZ a pri nepodstatnom porušení zmluvy podľa § 437 ods. 2 ObZ). V ustanovení článku 6 bod 6.3. Zmluvy sa nezaviazal žalovaný na inú povinnosť ako mu vyplýva z právnej úpravy (povinnosť odstránenia vád diela opravou v prípade uplatnenia tohto nároku), avšak zmena oproti právnej úprave v tomto článku bola v tom, že túto povinnosť mal žalovaný aj v prípade spornosti zodpovednosti za vadu. Z tohto ustanovenia teda vyplýva, že v prípade zistenia, že za vady žalovaný nezodpovedá, potom jeho povinnosť znášania nákladov opravy bola časovo obmedzená podľa druhej vety tohto ustanovenia zmluvy, t.j. do konečného rozhodnutia o reklamácii. V prípade zistenia, že za vady žalovaný zodpovedá, uvedený záväzok znášania nákladov bol dohodnutý trvalo a na ťarchu žalovaného. V oboch prípadoch sa však jedná o dôsledok vyplývajúci z vadného plnenia.

75. Odvolací súd konštatuje, že aj v prípade takéhoto zmluvného dojednania sa nemenia nároky žalobcu ako objednávateľa v prípade vadného plnenia vo vzťahu k žalovanému ako zhotoviteľovi diela, a to aj za predpokladu, že by bolo s konečnou platnosťou zistené, že za konkrétnu vadu v celom rozsahu zodpovedá žalovaný. Na druhej strane v prípade zistenia, že za vady žalovaný nezodpovedá, žalobcovi žiadne nároky z vadného plnenia voči žalovanému ani nemôžu vzniknúť. Znamená to, že pokiaľ žalovaný v rozpore so zákonnou ako aj zmluvnou povinnosťou podľa článku 6 bod 6.3. Zmluvy na výzvu žalobcu neodstránil včas reklamovanú vadu (aj keď by za ňu zodpovedal), potom vznikol žalobcovi nárok v zmysle § 437 ods. 5 ObZ na zľavu alebo na odstúpenie od zmluvy.

76. Z článku 6 bod 6.3. Zmluvy, z ktorého porušenia uplatňoval žalobca svoj nárok voči žalovanému, vyplýva, že v prípade záväzku žalovaného na odstránenie vád, ktoré neuznáva, žalovaný nemôže v konečnom dôsledku (po zistení, že nenesie za ne zodpovednosť) znášať náklady za odstránenie týchto vád. Porušenie článku 6 bod 6.3. žalovaným, keď tento neodstráni vady, ktoré neuznáva a za ktoré nezodpovedá, môže mať za následok zodpovednosť žalovaného len za tú škodu, ktorá vznikla v priamej príčinnej súvislosti s porušením tohto záväzku, t.j. inej škody vzniknutej žalobcovi omeškaním povinnosti žalovaného odstrániť vadu za ktorú nezodpovedá (napr. ušlý zisk z dôvodu nemožnosti prevádzkovania budovy opery, respektíve inú škodu súvisiacu priamo s týmto porušením záväzku). Takúto inú škodu si však žalobca voči žalovanému za porušenie záväzku odstránenia vád, za ktoré v konečnom dôsledku nezodpovedá, neuplatnil, ako to správne uviedol aj okresný súd v bode 55. odôvodnenia napadnutého

rozhodnutia. Takouto inou škodou však nie sú náklady na odstránenie vady. Keďže žalovaný v takomto prípade nie je zodpovedný za vadu, nemôže zodpovedať za škodu vo výške nákladov za jej odstránenie.

77. Ustanovenie článku 6 bod 6.3. Zmluvy ukladajúce žalovanému povinnosť odstrániť na vlastné náklady vady, ktoré síce neuznáva, ale za ktoré v konečnom dôsledku zodpovedá (na základe konečného rozhodnutia o reklamácií) je zmluvným vyjadrením povinností žalovaného ako zhotoviteľa na odstránenie väd diela opravou v zmysle ustanovenia § 436 ods. 1 písm. b), resp. § 437 ods. 2 ObZ. Ani z tejto zmluvnej a zákonnej úpravy bez ďalšieho nevyplýva nárok na náhradu škody vo výške vynaložených nákladov na opravu väd, za ktoré zodpovedá žalovaný, ako to uviedol okresný súd v bode 58. a 55. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, ale len za určitých podmienok. Dôsledkom porušenia tejto povinnosti žalovaného, t.j., ak neodstráni vady na vlastné náklady za ktoré zodpovedá, je vznik nároku žalobcu ako zhotoviteľa z väd diela. Pokiaľ teda žalovaný podľa žalobcu odmietol odstrániť vady za ktoré zodpovedá, vznikol žalobcovi nárok na zľavu z ceny diela podľa § 436 ods. 2 posledná veta, resp. § 437 ods. 5 ObZ. Pokiaľ nebola medzi stranami zmluvne dohodnutá možnosť odstránenia väd samotným žalobcom a pokiaľ tak žalobca urobil prostredníctvom tretej osoby, potom takto vynaložené náklady mohli byť uspokojené v prospech žalobcu uplatnením nároku z väd, t.j. nárokom na zľavu z ceny diela vo výške určenej v § 439 ods. 1 ObZ ako rozdielu medzi hodnotou diela bez väd a hodnotou diela s vadami. Pokiaľ náklady na opravu väd prevyšujú nárok na zľavu z ceny diela, potom žalobcovi vznikol nárok reparovať túto ujmu, t.j. presahujúcu uspokojenie z uplatnenia väd, vo forme náhrady škody. V tom prípade však platí záver z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR 30.01.2015 sp. zn. 4MOBdo/5/2013 z ktorého vyplýva: „Ak si objednávateľ neuplatní nároky zo zodpovednosti za vady diela, nemôže sa domáhať náhrady škody, ktorá mu vznikla z vadného plnenia zhotoviteľa v rozsahu, v ktorom sa mohol domôcť uspokojenia uplatnením práv zo zodpovednosti za vady, keďže takýto postup ustanovenie § 440 ods. 2 Obchodného zákonníka výslovne vylučuje.“

78. Okresný súd správne poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 27.05.2020, sp. zn. 3OBdo/3/2020 (publikovaného v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR, ďalej aj R 59/2020) z ktorého vyplýva: „Aj v prípade odstránenia vady diela treťou osobou určenou objednávateľom za predpokladu, že zhotoviteľ vady diela neodstránil ani v dodatočnej primeranej lehote, má objednávateľ voči zhotoviteľovi právo na zľavu z ceny diela podľa ustanovenia § 564 v spojení s ustanovením § 439 ods. 1 Obchodného zákonníka. Ak náklady objednávateľa účelne a predvídateľne vynaložené na odstránenie väd treťou osobou určenou objednávateľom prevyšujú zľavu z ceny diela, predstavujú tieto náklady v rozsahu prevyšujúcom zľavu z ceny diela nárok objednávateľa na náhradu škody voči zhotoviteľovi podľa ustanovenia § 440 ods. 1 a ods. 2 Obchodného zákonníka.“

79. Odvolací súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR z 28.03.2017, sp. zn. 23Cdo/3945/2016 uvedené v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR R 59/2020, z ktorého okrem iného vyplýva: „Ak zhotoviteľ odmietne bezdôvodne uznať existenciu väd a nepristúpi k ich odstráneniu má objednávateľ právo uplatniť zľavu z ceny diela.“

80. Z rozhodnutia Najvyššieho súdu ČR z 20.08.2015 sp. zn. 23Cdo/4167/2014 (tiež uvedené v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR R 59/2020) vyplýva: „Za situácie, kedy sa zhotoviteľ odmietol zaoberať odstránením riadne reklamovanej vady diela, má objednávateľ právo na zľavu z ceny diela, i keď si nechal vadu odstrániť treťou osobou, a o tejto skutočnosti pred odstránením vady zhotoviteľa neupovedomil.“ Okresný súd správne poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR z 30.03.2016 sp. zn. 32Cdo/4980/2014 (tiež uvedené v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR R 59/2020, z ktorého okrem iného vyplýva: „Vzhľadom k ustanoveniam § 436 ods. 1, resp. § 437 ods. 1 v spojení s § 564 Obchodného zákonníka má objednávateľ v prípade väd diela právo voľby medzi požiadavkou na odstránenie väd opravou a požiadavkou na primeranú zľavu z ceny diela. Ak si zvolí nárok na odstránenie väd opravou a zhotoviteľ vady v primeranej dodatočnej lehote neodstráni, alebo pred jej uplynutím oznámi, že ich neodstráni, potom sa už obmedzujúci dopad ustanovenia § 440 ods. 2 Obchodného zákonníka nevzťahuje na to uspokojenie, ktoré spočíva práve v odstránení väd. Ak sa objednávateľ tohto uspokojenia (odstránenia väd opravou) nedomohol uplatnením práva z väd, môže sa ho domáhať z iného právneho titulu, v danom prípade z titulu náhrady škody. Limitom však zostáva možnosť dosiahnuť totožné uspokojenie uplatnením ostatných práv z vadného plnenia, ktoré objednávateľovi svedčia, teda uplatnením nároku na zľavu z ceny diela určenou podľa § 439 ods. 1 Obchodného zákonníka ako rozdiel medzi hodnotami vadného a bezvadného plnenia.“

81. Z citovaného rozhodnutia teda vyplýva, že ak sa objednávateľ uspokojenia nároku z väd, a to opravy vady, nedomohol, môže sa ho domáhať z iného právneho titulu, v danom prípade z titulu náhrady škody. V takom prípade je však limitom možnosť dosiahnuť totožné uspokojenie, hoci aj z časti, uplatnením ostatných práv z vadného plnenia, ktoré patria objednávateľovi podľa § 436 ods. 2, štvrtá veta alebo § 437 ods. 5 ObZ, t.j. uplatnením nároku na zľavu z ceny diela vo výške podľa § 439 ods. 1 ObZ.

82. Okresný súd správne konštatoval, že v prejednávanej veci ide o práve takýto prípad. Žalobca uspokojenie (hoci aj čiastočné) svojho nároku na úhradu nákladov vynaložených na odstránenie vady diela (ktorú žalovaný odmietol odstrániť) mohol dosiahnuť uplatnením nárokov z väd diela (nároku na zľavu z ceny diela) a len v prevyšujúcej časti, pokiaľ by uplatnením nároku z väd diela nebol uspokojený v celom rozsahu, sa mohol domáhať uspokojenia svojho nároku z titulu náhrady škody, ako je to limitované v ustanovení § 440 ods. 2 ObZ. Okresný súd teda postupoval správne, keď na základe zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že nárok na zľavu z ceny diela vo výške vynaložených nákladov na opravu väd žalobca neuplatnil, čo bráni priznať žalobcovi nárok na náhradu škody vo výške celkových vynaložených nákladov na odstránenie vady diela tretím subjektom.

83. Pokiaľ preto žalobca v odvolaní vytýkal, že okresný súd sa v napadnutom rozhodnutí nezaoberal príčinnou súvislosťou medzi porušením povinnosti a vznikom škody, s týmto tvrdením sa odvolací súd nestotožnil. Ako bolo uvedené v prípade porušenia povinnosti žalovaného na odstránenie väd za ktoré nezodpovedá, žalovaný nezodpovedá za škodu vo výške nákladov na ich odstránenie. V prípade neodstránenia väd za ktoré žalovaný zodpovedá, pokiaľ žalobca nechal odstrániť tieto vady treťou osobou (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR z 20.08.2015 sp. zn. 23Cdo/4167/2014), má nárok na náhradu len tej škody, ktorá presahuje uspokojenie, ktoré mohol dosiahnuť uplatnením nároku z väd, t.j. nároku na zľavu z ceny diela, ktorý vznikol odmietnutím žalovaného odstrániť vady diela podľa § 436 ods. 2, posledná veta, resp. § 437 ods. 5 ObZ (R 59/2020). Okresný súd týmto spôsobom postupoval a svoje rozhodnutie tak aj odôvodnil (bod 55., 58. a 59. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia). V tejto súvislosti preto okresný súd postupoval správne, keď nevykonal znalecké dokazovanie a ďalšie dôkazy za účelom zisťovania zodpovednosti za Vadu, pretože toto zistenie by nemalo vplyv na rozhodnutie vo veci za daného skutkového a právneho stavu.

84. Ako vyplýva z právnej úpravy a z vyššie citovaných rozhodnutí podstatou úpravy pri vadnom plnení je zabezpečiť, aby objednávateľovi, ktorý obdrží vadné dielo, bola reparovaná ujma v celom rozsahu, a to prioritne z titulu nároku z väd diela a pokiaľ vadným plnením nie je ujma v sfére objednávateľa uspokojená v celom rozsahu, zostáva mu nárok na náhradu škody podľa § 440 ods. 2 ObZ, avšak len v rozsahu, v akom nie je možné uspokojenie dosiahnuť uplatnením niektorého nároku z väd.

85. Náhrada škody v zmysle § 440 ods. 2 ObZ nie je neobmedzená, ale je vo výške preukázateľnej ujmy objednávateľa, ktorá presahuje reparáciu tejto ujmy dosiahnuteľnej pri uplatnení nárokov z väd. V konaní bolo nepochybné a preukázané, že nárok na zľavu diela, ktorou mohol uspokojiť svoj nárok z titulu vadného plnenia, žalobca neuplatnil. Ako správne uviedol okresný súd neuplatnenie nárokov z väd neumožňuje domáhať sa toho istého uspokojenia uplatnením nároku na náhradu škody, čomu bráni ustanovenie § 440 ods. 2 ObZ. V danom prípade sa nejedná o skutkovú situáciu, kedy by bolo sporné aký nárok žalobca uplatňuje na základe ním tvrdených skutkových okolností, pretože je nepochybné, že žalobca uplatňuje nárok na náhradu škody z dôvodu porušenia článku 6 bod 6.3. Zmluvy, a to vo výške nákladov vynaložených na opravu väd diela. Tieto nároky však mali byť uspokojené prioritne uplatnením nárokov z väd, t.j. nárokom na zľavu z ceny diela vo výške podľa § 439 ods. 1 ObZ a len v prípade ak výška vynaložených nákladov pri odstraňovaní väd prevyšuje nárok na zľavu z ceny diela, vzniká žalobcovi nárok na náhradu škody v rozsahu presahujúcom výšku zľavy podľa § 440 ods. 2 ObZ. Okresný súd správne uviedol, že žalobca takýmto spôsobom nepostupoval.

86. Okresný súd správne a dostatočne zistil skutkový stav veci, na základe ktorého vec správne právne posúdil, keď dospel k záveru, že z dôvodu neuplatnenia nároku z väd, t.j. nároku na zľavu z ceny diela bránila táto skutočnosť v zmysle § 440 ods. 2 ObZ priznať žalobcovi nárok na náhradu škody, ktorého uspokojenia sa mohol domôcť uplatnením nároku z väd.

87. Nad rámec uvedeného odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že z vykonaného dokazovania nevyplýva na akú výšku zľavy, titulom tvrdenej vady, za ktorú podľa žalobcu zodpovedá žalovaný, vznikol žalobcovi nárok. Uvedená skutočnosť je nevyhnutná na to, aby bolo možné správne posúdiť výšku škody

presahujúcej nárok na zľavu, na ktorú má žalobca nárok v zmysle § 440 ods. 2 ObZ. Odvolací súd uzatvára, že ustanovenie § 440 ods. 2 ObZ je potrebné vykladať v dvoch rovinách. Za prvé v rovine vyriešenia súbehu a preferencie spôsobu uplatnenia náhrady a reparácie ujmy objednávateľa diela pri vadnom plnení uplatnením nárokov z väd a až neuspokojením týchto nárokov z väd nastupuje nárok na náhradu škody. Zároveň toto ustanovenie (v súlade s uvedenou judikatúrou) limituje aj výšku prípadnej škody z titulu vadného plnenia, keď objednávateľ má nárok na náhradu škody len v takom rozsahu, ktorý presahuje uspokojenie dosiahnuté uplatnením nárokov z väd. Žalobca žiadne tvrdenia ohľadne rozdielu medzi výškou zľavy z ceny diela a výškou náhrady škody z titulu vynaložených nákladov netvrdil a neboli ani predmetom dokazovania.

88. Okresný súd preto postupoval správne, keď po čiastočnom späťvzati žalobu o nároku žalobcu na náhradu škody v druhej výrokovej vete napadnutého rozhodnutia zamietol.

89. K jednotlivým dôvodom odvolania dodáva odvolací súd nasledovné.

90. Pokiaľ žalobca vytykal okresnému súdu, že jeho rozhodnutie je nedostatočné a vôbec sa nevenoval otázke rozporu uplatnenia premlčacej námietky s dobrými mravmi, na túto námietku odvolací súd neprihliadol.

91. Odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že žalobca si voči žalovanému uplatnil nárok na náhradu škody a preto poukazovanie okresného súdu na premlčanie prípadného nároku z vadného plnenia v bode 48. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia nie je rozhodujúcou skutočnosťou zamietnutia žaloby. Dôvodom jej zamietnutia, t. j. nemožnosti priznania nároku na náhradu škody je, že žalobca si nárok neuplatnil z titulu nárokov z väd, a preto to isté plnenie (náklady vynaložené na opravu vady), ktorého uspokojenie mohol dosiahnuť uplatnením nároku z väd, mu nie je možné priznať z titulu nároku na náhradu škody podľa § 440 ods. 2 ObZ. Záver okresného súdu o premlčaní prípadného nároku vyplývajúceho z vadného plnenia v bode 48. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia preto nebol podstatnou skutočnosťou na zamietnutie žaloby. Okresný súd zdôvodňoval vysporiadanie sa s touto námietkou ako otázkou eventuálnou keď uviedol, že „ak by si žalobca uplatnil nárok zo zodpovednosti za vady“..., t.j. okresný súd odôvodňoval posudzovanie námietky premlčania nároku zo zodpovednosti za vady v podmieňovacom spôsobe. Podľa odvolacieho súdu okresný súd postupoval správne, keď aj týmto spôsobom reagoval na procesnú obranu žalovaného a posúdil vec komplexne, t.j. aj z hľadiska eventuality uplatnenia nároku zodpovednosti za vady. Hneď v ďalšom odseku 49. odôvodnenia však okresný súd jednoznačne konštatoval, že žalobca si žalobou uplatnil nárok na náhradu škody. Preto pokiaľ vytykal žalobca napadnutému rozhodnutiu nevysporiadanie sa s rozporom uplatnenia premlčacej námietky nároku zo zodpovednosti za vady s dobrými mravmi, na túto výhradu odvolací súd neprihliadol, keďže táto otázka nemá vplyv na zamietnutie žaloby. Podporne odvolací súd poukazuje na nález Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/05 zo dňa 16.03.2005, v zmysle ktorého odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument, ale iba na tie, ktoré majú význam pre rozhodnutie a zostali sporné.

92. Odvolací súd sa preto nestotožnil s tvrdením žalobcu, že z tohto dôvodu je napadnuté rozhodnutie arbitrálne, neodôvodnené a že takýmto postupom malo dôjsť k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces.

93. Odvolací súd neprihliadol ani tvrdenie žalobcu o nesprávnom skutkovom zistení okresného súdu, ktorý premlčanie prípadného nároku z väd počítal odo dňa prvého uplatnenia vady žalobcom zo dňa 30.04.2013. Na prvom mieste odvolací súd opakuje, že otázka premlčania nároku z vadného plnenia nebola dôvodom zamietnutia žaloby. Vo vzťahu k tvrdeniam žalobcu o nesprávnych skutkových zisteniach, však odvolací súd udáva, že aj v prípade, ak by okresný súd posudzoval plynutie premlčacích lehôt odo dňa neskoršieho uplatnenia väd, t.j. od 08.07.2014, vzhľadom na 4-ročnú všeobecnú premlčaciu lehotu, uplynula by v tomto prípade dňa 08.07.2018. Keďže žaloba bola doručená súdu až v roku 2019, bol by nárok z vadného plnenia premlčaný aj pri počítaní začiatku plynutia lehôt od druhého uplatnenia reklamácie zo dňa 08.07.2014.

94. Pokiaľ žalobca vytykal napadnutému rozhodnutiu, že v reklamáciách dňa 30.04.2013, 08.07.2014 reklamoval „len“ praskliny stien a deformáciu zárubní a nereklamoval vadu stropnej dosky D102, odvolací súd na toto tvrdenie neprihliadol. Odvolací súd konštatuje, že v priebehu celého konania žalobca odôvodňoval svoj nárok voči žalovanému okrem iného práve na základe tvrdenia o uplatnení väd

dňa 30.04.2013, 08.07.2014. Ak sa následne zistilo odbornými vyjadreniami, že uvedené praskliny a deformácia zárubní bola spôsobená vadou stropnej dosky, nie je možné dospieť k inému záveru, ale len k takému, že tieto vady, t.j. stropnej dosky D102 prejavujúce sa v prasklinách a deformáciách zárubní, žalobca reklamoval uvedenými reklamáciami zo dňa 30.04.2013, 08.07.2014. Podľa odvolacieho súdu vzhľadom na povahu Vady stropnej dosky D102 bolo objektívne možné ju reklamovať len tak, že boli namietané dôsledky vady prejavujúce sa v jej vonkajších prejavoch (pukliny a deformácie zárubní), pričom príčina týchto prejavov (vady) bola následne zistená odbornými posudkami a vyjadreniami. Okresný súd nebol povinný zisťovať, kedy bola reklamovaná vada stropnej dosky, keďže jej prejav vo forme puklín a deformácií zárubní žalobca reklamoval už v roku 2013 a 2014. Ak teda žalobca reklamoval vady tak, že reklamoval ich vonkajší prejav, nie je možné podľa odvolacieho súdu tvrdiť, že nik nereklamoval príčinu tejto vady, keď ju sám žalobca nepoznal a bola poznateľná až na základe odborných vyjadrení. Na tieto výhrady voči odôvodneniu napadnutého rozhodnutia preto odvolací súd neprihliadol.

95. K žalobcom tvrdenému nesprávnemu právnemu posúdeniu veci, pokiaľ vytykal žalobca napadnutému rozhodnutiu nekonzistentnosť odôvodnenia v bode 53. a v bode 55. odvolací súd neprihliadol. Samotná formulácia v odsekoch 53. a 55. odôvodnenia nespôsobuje vecnú nesprávnosť napadnutého rozhodnutia, ktorá by mala vplyv na zamietnutie žaloby. Okresný súd konštatoval v bode 53. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia rôzne tvrdenia strán vo vzťahu k nekonaniu žalovaného pri odstránení vád a v bode 55. konštatoval nespornosť svojho následného zistenia, že žalovaný nepostupoval podľa článku 6 bod 6.3. Zmluvy. Uvedený formulačný rozpor podľa odvolacieho súdu nespôsobuje ani vecnú nesprávnosť a ani nemá takú povahu a intenzitu, aby mohol konštatovať inú vadu postupu okresného súdu alebo zmätočnosť napadnutého rozhodnutia, keď dôvod zamietnutia žaloby bol okresným súdom definovaný jednoznačne v bode 58. a 59. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia.

96. Žalobca vytykal okresnému súdu, že sa neriadil zásadou pacta sunt servanda (zmluvy sa majú dodržiavať). Vytykal napadnutému rozhodnutiu odôvodnenie v bode 56., kedy okresný súd podal vlastný výklad účelu dohodnutého článku 6 bod 6.3. Zmluvy, a to bez vykonaného dokazovania a svoj výklad o účele článku 6 bod 6.3. nepremietol do rozhodnutia, keď z neho nevyplýva, či vôbec rozhodnutie o reklamácii, či už pozitívnej alebo negatívnej, bolo prijaté, a ak áno, akým spôsobom sa tak stalo. Právne posúdenie veci je preto neúplné a nesprávne. S takýmto záverom sa odvolací súd nestotožnil.

97. Podľa odvolacieho súdu okresný súd správne poukázal na účel článku 6 bod 6.3. Zmluvy, kedy povinnosť odstrániť vady, aj keď sú sporné a žalovaný ich neuznáva, bola časovo limitovaná do konečného rozhodnutia o reklamácii a len do tohto rozhodnutia o reklamácii by žalobca eventuálne mohol od žalovaného požadovať znášanie nákladov spojených s opravou diela. Ako už bolo uvedené vyššie, nie je v danom prípade rozhodujúce, či v zmysle čl. 6 bod. 6.3. Zmluvy došlo alebo nedošlo k rozhodnutiu o reklamácii, či už pozitívnemu alebo negatívnemu. Pokiaľ sa malo jednať o vady, za ktoré žalovaný nezodpovedá, potom nezodpovedá za škodu vo výške nákladov na ich odstránenie a žalobcovi mohol vzniknúť nárok na náhradu inej, ďalšej škody, ako už bolo uvedené (ušlý zisk, priama materiálová škoda a pod), ktorej sa však žalobca nedomáhal. Ak by sa jednalo o zodpovednosť za vady, za ktoré žalovaný zodpovedá, ako bolo uvedené vyššie, bráni priznaniu takéhoto nároku na náhradu škody absencia uplatnenia nároku na zľavu z ceny diela, ktorým uplatnením mohol žalobca dosiahnuť uspokojenie svojej majetkovej ujmy vzniknutej vynaložením nákladov tretej osobe pri odstraňovaní vád diela. Za tohto skutkového stavu potom otázka, či došlo alebo nedošlo ku konečnému rozhodnutiu o reklamácii je irelevantná. Okresný súd preto postupoval správne, keď sa touto otázkou nezaoberal, pretože pre rozhodnutie o nároku žalobcu nebola podstatná.

98. Žalobca vytykal okresnému súdu neprávnu aplikáciu zásady poctivého obchodného styku pri výklade článku 6 bod 6.3. v bode 56 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Okresný súd v tejto časti odôvodnenia uviedol, že výkon práva podľa tohto článku 6 bod 6.3., spočívajúceho v práve žiadať bezodkladné odstránenie vady na náklady žalovaného, aj v prípade, že žalovaný za ne nezodpovedá, nie je v súlade so zásadou poctivého obchodného styku podľa § 265 ObZ. Dodal, že nebolo by spravodlivé od žalovaného žiadať znášanie nákladov, ak by bolo preukázané, že nenesie zodpovednosť za vady diela. Odvolací súd súhlasí so žalobcom, že v zmysle zásady pacta sunt servanda sa žalobca zaviazal na takýto postup, t.j. odstránenie vád diela, aj keď by bola sporná zodpovednosť za vady diela až do konečného rozhodnutia o reklamácii. Okresný súd výkon práva v rozpore s poctivým obchodným stykom posudzoval za predpokladu, ak v konečnom dôsledku za tieto vady žalobca nezodpovedá, t.j.

ak by sa jednalo o vadu neoprávnenú voči žalovanému. Odvolací súd však zdôrazňuje, že v danom prípade ani tento záver okresného súdu o výkone práva v rozpore s poctivým obchodným stykom nebol dôvodom zamietnutia žaloby a nie je rozhodujúcou skutkovou a právnou skutočnosťou, na základe ktorej žalobca úspešný v konaní nebol. Odvolací súd nemá dôvod nesúhlasiť s tvrdením žalobcu v odvolaní, že zmyslom článku 6 bod 6.3. bolo, aby žalovaný aj v sporných prípadoch znášal náklady odstránenia väd a žalobca nebol zaťažovaný týmito nákladmi, a že to mal byť žalovaný, kto mal vady odstrániť a znášať ich náklady až do konečného rozhodnutia o reklamácií, ak sa nejednalo o vady, za ktoré zodpovedal žalovaný, alebo aby mal znášať tieto náklady aj po takomto rozhodnutí, ak sa jednalo o vady, za ktoré žalovaný zodpovedá. Žalobca však neuplatnil nárok z väd, ale z titulu nároku na náhradu škody, na ktorú mu však nevznikol nárok ani v prípade väd, za ktoré žalovaný nezodpovedá a ani v prípade väd, za ktoré zodpovedá z dôvodov uvedených vyššie. Pretože aplikácia zásady poctivého obchodného styku pri posudzovaní povinnosti žalovaného odstrániť aj sporné vady nebola dôvodom zamietnutia žaloby, odvolací súd ani na túto výhradu o nesprávnej aplikácii poctivého obchodného styku okresným súdom v bode 56. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia neprihliadol.

99. Žalobca ďalej vytykal okresnému súdu nesprávne posúdenie miery zodpovednosti žalovaného, keď v bode 57. odôvodnenia okresný súd uviedol, že „...už na prvý pohľad javí ako nesprávne požadovať od žalovaného náhradu nákladov na odstránenie vady v celom rozsahu...“ Žalobca poukázal na to, že je to on ako procesná strana, ktorá disponuje žalobou, t.j. aj určením okruhu žalovaného subjektu, a nie súd. V tejto súvislosti odvolací súd opäť konštatuje, že odôvodnenie v bode 57. napadnutého rozhodnutia, ktorý žalobca napáda, nebolo dôvodom zamietnutia žaloby, ale len vzhľadom na zistený skutkový stav veci poukázaním okresného súdu na spornosť zodpovednosti pri odstraňovaní väd diela, pričom ako bolo uvedené, žalobca sa nedomáhal nároku z vadného plnenia, ale nároku na náhradu škody.

100. Pokiaľ žalobca vytykal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, ktorým okresný súd odôvodňoval nevykonanie znaleckého dokazovania pri určení miery zodpovednosti žalovaného za vadu len hospodárnosťou konania, ani s týmto tvrdením sa odvolací súd nestotožnil. Ako už bolo uvedené vyššie, dôvod zamietnutia žaloby bol v uvedený v odsekoch 58. a 59. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Pokiaľ dospel okresný súd k záveru, že nie je možné priznať žalobcovi uplatnený nárok na náhradu škody, pretože to vylučuje ustanovenie § 440 ods. 2 ObZ, ako bolo uvedené vyššie, vzhľadom na to, že žalobca sa nedomáhal uspokojenia svojich nárokov uplatnením práv zo zodpovednosti za vady, t.j. nároku na zľavu z ceny diela, potom okresný súd správne konštatoval, že znalecké dokazovanie ohľadne zodpovednosti za vady a aj iné dokazovanie za účelom preukazovania tejto skutočnosti je nadbytočné a neúčelné. Navyše okresný súd poukázal aj na to, že vzhľadom na vznesenú námietku premlčania nárokov z väd, by ani tento nárok žalobcovi priznať nemohol.

101. Pokiaľ vytykal žalobca napadnutému rozhodnutiu, že prehliadol kontext spravodlivosti, keď v konečnom dôsledku na žalobcu preniesol ťarchu odstránenia vady diela na jeho náklady napriek tomu, že žalovaný to odmietol vykonať, hoci bol na to zaviazaný v článku 6 bod 6.3. Zmluvy, s týmto sa odvolací súd nestotožnil. Takéto všeobecné konštatovanie žalobcu nezodpovedá zistenému skutkovému stavu, keď okresný súd odôvodňoval zamietnutie žaloby tým, že bol to žalobca, ktorý opomenutie uplatnenia nároku na zľavu z ceny diela, t.j. uplatnením nároku z vadného plnenia, nahradil nárokom na náhradu škody, hoci sa tohto nároku mohol a mal domáhať z titulu nároku z väd diela.

102. Odvolací súd však poukazuje na skutočnosť, že podané odvolanie sa nezaobera podstatným dôvodom zamietnutia žaloby, ktorý uviedol okresný súd v bode 58. a 59. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, a to kolíziu a súbehom nároku na náhradu škody a nároku z väd diela. Tento hlavný a podstatný dôvod zamietnutia žaloby žalobca v odvolaní nenamietal. Okresným súdom uvedený dôvod zamietnutia žaloby, t.j. že nárok uplatnený žalobcom nie je možné priznať, pretože žalobca neuplatnil voči žalovanému zľavu z ceny diela, hoci tak urobiť mal a mohol, je správny a v súlade so zákonnou úpravou, kedy priorita pri spôsobe reparácie ujmy objednávateľa z titulu vadného plnenia patrí uplatneniu nárokov z väd a až v prípade, ak nie je možné túto reparáciu dosiahnuť uplatnením nárokov z väd pripadá do úvahy podľa § 440 ods. 2 ObZ nárok na náhradu škody. Okresný súd správne uviedol, že žalobca takto nepostupoval a toto bol dôvod zamietnutia žaloby. Vzhľadom na vyššie uvedené preto podľa odvolacieho súdu žalobca v odvolaní neuviedol také skutkové a právne okolnosti, ktoré by boli spôsobilé na zmenu vecne správneho druhého výroku napadnutého rozhodnutia o zamietnutí žaloby na náhradu škody vo výške 21.553,19 Eur s príslušenstvom.

103. Žalovaný podal odvolanie aj voči tretej a štvrtej výrokovej vete napadnutého rozhodnutia. V treťom výroku priznal okresný súd žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %. Vychádzal z toho, že v časti zastavenia konania podľa prvej výrokovej vety, ktorá napadnutá nebola a v ktorej časti napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, z procesného hľadiska žalobca zavinil zastavenie konania a vo zvyšnej časti bola žaloba zamietnutá a teda žalobca nebol procesne úspešný. Okresný súd preto správne postupoval v zmysle § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP tak, že nárok na náhradu trov konania priznal žalovanému v celom rozsahu voči žalobcovi. V štvrtom výroku napadnutého rozhodnutia priznal okresný súd svedkovi náhradu nákladov svedočného voči žalobcovi ako strane neúspešnej v spore. Aj v tejto časti podľa zásady úspechu v spore je preto napadnuté rozhodnutie správne.

104. Odvolací súd preto napadnuté rozhodnutie v druhej, tretej a štvrtej výrokovej vete potvrdil ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP.

105. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania sa odvolací súd riadil ustanovením § 255 ods. 1 s použitím § 396 ods. 1 CSP a žalovanému ako úspešnej strane v odvolacom konaní priznal nárok na ich náhradu voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

106. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).